

Arrest

nr. 107 094 van 23 juli 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 25 april 2013 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 mei 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juni 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat H. DE PONTHERE en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

- ten aanzien van eerste verzoekster:

“A. Feitenrelaas

U, [S.A.], verklaarde de Armeense nationaliteit te bezitten en van Armeense origine te zijn. U werd op 10/03/1956 te Aygevan geboren. In 1975 vertrok u naar Moskou waar u [G.M.] leerde kennen die van Azerische origine was. Jullie trouwden in 1976 en kregen in 1978 jullie dochter [L.]. In 1988 verliet uw echtgenoot jullie woning in Moskou en ging terug naar Azerbeidzjan waar hij tijdens het conflict met Armenië vermist raakte. In 1991 leerde u in Moskou [G.G.] kennen die erin toestemde om tegen betaling een valse geboorteakte met een nieuwe identiteit voor uw dochter te regelen met het oog op een terugkeer naar Armenië. Daar moest de identiteit van uw dochter geheim blijven gezien de Azeri-afkomst van haar vader. Volgens de nieuwe geboorteakte heette zij [G.L.] [...]. In 1991 vestigden u en

uw dochter zich in Armenië. In 2012 eiste [G.] wederom geld van u. Hij stuurde dreigbrieven waarin hij ermee dreigde de echte identiteit van uw dochter bekend te maken. Toen hij in 1991 de valse geboorteakte voor uw dochter liet opmaken had u hem de echte geboorteakte van uw dochter gegeven. U zag bijgevolg geen andere mogelijkheid dan uw land te ontvluchten. U ging een week naar Hoktemberyan waar een smokkelaar uw reis naar België regelde. In november 2012 vertrok u samen met uw dochter naar België waar jullie op 18/11/2012 aankwamen en er de dag nadien asiel aanvroegen.

B. Motivering

U verklaarde te vrezen dat de persoon die een valse geboorteakte voor uw dochter had opgemaakt de echte identiteit van uw dochter bekend zou maken wat voor u, gezien de etnische afkomst van haar vader, een schande zou zijn. Echter werden vaststellingen gedaan die dergelijke vrees onaannemelijk maken.

U verklaarde dat u in 1976 met [G.M.] huwde en in 1978 een dochter met hem kreeg. Jullie zouden tot 1988 samen hebben gewoond in Klin, Moskou. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u niet in staat was enkele basisgegevens aangaande de identiteit van uw vroegere echtgenoot en de plaats waar jullie leefden, te geven.

Zo had u er geen idee van waar hij was geboren noch was u in staat de dag van zijn verjaardag te geven (CGVS p.8). Uit uw verklaringen blijkt voorts dat jullie gedurende ruim 10 jaar op hetzelfde adres in Klin hebben gewoond. U was echter niet in staat het adres te geven van jullie woonst in Klin (CGVS p.4-5, 11). Ook betreffende jullie huwelijk legde u vage verklaringen af. U stelde dat er een huwelijksakte was opgesteld maar u kon niet zeggen door welke instantie deze werd opgesteld. Wie het huwelijk had bezegeld kon u evenmin zeggen. Toen u gevraagd werd of u documenten had moeten tekenen om het huwelijk te officialiseren stelde u zich dit niet meer te herinneren. U wist overigens ook niet door welke instantie de originele geboorteakte van uw dochter werd opgesteld en of zij überhaupt in de burgerlijke stand in Rusland werd ingeschreven (CGVS p.4). Betreffende de reden dat u naar Moskou verhuisde legde u dan weer incoherente verklaringen af. U stelde dat u in 1975 naar Moskou ging om er te studeren. Later bleek echter dat u in Jerevan had gestudeerd maar dat u nooit in Moskou had gestudeerd. Toen u met uw vorige verklaringen werd geconfronteerd stelde u enkel dat u naar Moskou ging om te werken waarmee u de inconsistentie in uw verklaringen bevestigde (CGVS p.3, 11). Gezien het verlaten van uw geboorteplaats om zich in een andere stad ruim 1800 km verderop te vestigen (zie landeninformatie) waar bovendien een anderen cultuur heerst een belangrijke beslissing betreft, kan worden verwacht dat men coherente verklaringen aflegt aangaande de beweegredenen om dergelijke zwaarwichtige beslissing te nemen. Voorts verklaarde u dat uw dochter naar school geweest was in Rusland, maar dat u zich niet meer kon herinneren naar welke school zij ging (CGVS p.5). Uw dochter verklaarde echter dat zij nooit naar school was geweest in Rusland hoewel ze daar tot haar 13de woonde (CGVS dochter p.2). Toen u met de verklaringen van uw dochter hieromtrent werd geconfronteerd, stelde u dat uw dochter kort geleden een epilepsieaanval had gekregen en zich dit daarom niet meer kon herinneren (CGVS p.11). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor de medische toestand van uw dochter - uit de medische attesten die u voor haar heeft neergelegd blijkt dat zij in januari van dit jaar een aanval kreeg waarna er verwarring bij haar werd vastgesteld - zou het niettemin zeer opmerkelijk zijn dat ze zich zelfs niet meer zou herinneren dat ze naar school was geweest in Rusland. Ondanks het feit dat deze zaken van reeds lange tijd terug dateren kan worden verwacht dat u meer concrete informatie aangaande uw vroegere echtgenoot en uw lange verblijf in Moskou kon geven gezien de centrale plaats die deze zaken in uw relaas innemen. Naast deze verregaande onwetendheden en incoherenties betreffende uw vroegere echtgenoot, jullie huwelijk en uw verblijf in Moskou dient te worden vastgesteld dat u geen enkel document neerlegt dat indiceert dat u ooit met [G.] getrouwd was geweest, dat hij de vader van uw kind is of dat u tussen 1975 en 1991 überhaupt in Moskou (Klin) hebt gewoond. U stelde enkel dat u de huwelijksakte en alle foto's had verbrand (CGVS 3-4). Naast het gegeven dat het zeer opmerkelijk is dat u elke foto van de vader van uw dochter zou hebben vernietigd kunnen niettemin enige stukken verwacht worden waaruit zou blijken dat u voor 1991 in Moskou woonde en daar was getrouwd met de vader van uw dochter. Bovenstaande vaststellingen maken het dan ook niet aannemelijk dat u ooit met [G.M.] bent getrouwd of samen met hem lange tijd in Moskou heeft gewoond, laat staan dat hij de echte vader van uw dochter zou zijn. Betreffende uw bewering als zouden uw hersenen sinds uw chemotherapie een achteruitgang hebben gehad dient te worden vastgesteld dat nergens uit de hiertoe door u neergelegde medische attesten blijkt dat deze behandeling een dermate invloed op uw cognitieve functies zou hebben gehad dat die u ervan weerhouden zou duidelijke verklaringen betreffende essentiële zaken in uw relaas af te leggen of om documenten neer te leggen om uw relaas te ondersteunen.

Voorts legde u zeer onduidelijke en vage verklaringen af betreffende het tijdstip waarop uw dochter de identiteit van haar echte vader te weten kwam. Zo verklaarde u dat uw dochter niet op de hoogte

was van het feit dat haar echte vader [G.] was tot u haar dit in 2012 vertelde. Erna stelde u dan weer dat u niet wist of zij hier voordien van op de hoogte was maar u bleef erbij, na enige onduidelijkheid in uw verklaringen, dat zij ook voor de naamsverandering in 1991 niet wist dat zij [G.] heette (CGVS p.9-10). Het is echter weinig aannemelijk dat een persoon die in Moskou woont en daar naar school gaat tot haar 13de levensjaar - uw dochter was 13 in 1991, want geboren op 06.05.1978 - niet op de hoogte zou zijn geweest van haar familienaam.

Gezien uw gehele vrees gebaseerd is op het feit dat u met [G.M.] een kind kreeg waardoor u in 1991 de naam van uw dochter liet veranderen, kunt u het dan ook niet aannemelijk maken dat u omwille van deze reden in Armenië wordt afgeperst.

Al deze tegenstrijdigheden, vaagheden en onnauwkeurigheden in uw relaas ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen op fundamentele wijze. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden besloten tot het bestaan van een risico in de zin van de Vluchtelingenconventie of er een reëel risico op ernstig lijden is zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er bij u geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u en uw dochter neergelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

Uw geboorteakte bevat enkel persoonlijke gegevens maar geeft geen informatie over uw asielmotieven. De geboorteakte van uw dochter indiceert enkel dat zij [G.L.] heet maar kan op geen enkele wijze aantonen dat zij in feite [G.] heette.

De medische attesten van u werden ten dele reeds hierboven besproken. Zij tonen aan dat u kanker hebt en dat u hiervoor in België wordt behandeld wat nergens in deze beslissing in twijfel wordt getrokken (CGVS p.10).

De medische attesten van uw dochter werden ten dele reeds hierboven besproken. Zij tonen aan dat uw dochter epilepsie heeft en dat zij in januari 2013 een aanval had waarna zij wat verward was wat eveneens niet in twijfel wordt getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

- ten aanzien van tweede verzoekster:

“A. Feitenrelaas

U, [G.L.], verklaarde de Armeense nationaliteit te bezitten en van Armeense afkomst te zijn. U werd op 06/05/1978 te Klin (Moskou) geboren. Omwille van het feit dat uw moeder werd afgeperst door de persoon die in 1991 een valse geboorteakte en bijgevolg een nieuwe identiteit voor u regelde ontvluchtte u samen met uw moeder, [S.A.] [...], in november 2012 Armenië en reisden jullie naar België. De dag nadien dienden jullie er een asielaanvraag in. Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw moeder werden aangehaald en dat u zelf geen eigen vluchtmotieven aanhaalt.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw moeder [S.A.] (CGVS p.3) In het kader van de door haar ingediende asielaanvraag werd een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omwille van het bedrieglijke karakter van haar asielmotieven. Bijgevolg kan dan ook niet in uw hoofde besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De motivering van de beslissing in hoofde van uw moeder luidt als volgt:

“[...]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48, 48/3 en 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het EVRM.

De eerste verzoekende partij stelt dat zij ten gevolge van de zware chemotherapie niet meer in staat is zich de feiten te herinneren zoals ze zich hebben afgespeeld in Rusland. Deze behandeling heeft een invloed op haar geheugen en op de cognitieve functies in het algemeen zodat ze *“in feite niet interv[ie]wbaar was”*.

De eerste bestreden beslissing stelt terecht: *“Betreffende uw bewering als zouden uw hersenen sinds uw chemotherapie een achteruitgang hebben gehad dient te worden vastgesteld dat nergens uit de hiertoe door u neergelegde medische attesten blijkt dat deze behandeling een dermate invloed op uw cognitieve functies zou hebben gehad dat die u ervan weerhouden zou duidelijke verklaringen betreffende essentiële zaken in uw relaas af te leggen of om documenten neer te leggen om uw relaas te ondersteunen.”*

De tweede verzoekende partij zou de Armeense nationaliteit niet hebben daar zij niet onder haar echte naam geregistreerd werd in Armenië. Zij maakt dit echter niet aannemelijk.

De verzoekende partij stelt dat er geen rekening werd gehouden met het feit dat dokter S. *“[...] uitdrukkelijk attesteert dat de verzoekende partij verward is ten gevolge van de epilepsieaanval die ze diende te verwerken begin januari 2013.”* Uit het geneeskundig getuigschrift van 22 januari 2013 blijkt dat de tweede verzoekende partij begin januari 2013 een epilepsieaanval aanval gehad heeft wegens stopzetting van haar medicatie, maar niet dat zij ten gevolge hiervan verward zou (kunnen) zijn tijdens het interview.

Terecht stelt de eerste bestreden beslissing: *“Uit uw verklaringen blijkt echter dat u niet in staat was enkele basisgegevens aangaande de identiteit van uw vroegere echtgenoot en de plaats waar jullie leefden, te geven.”* Deze beslissing wijst er ook terecht op dat de verzoekende partij geen enkel document met betrekking haar huwelijk of verblijf in Moskou neergelegd heeft en besluit terecht: *“Bovenstaande vaststellingen maken het dan ook niet aannemelijk dat u ooit met [G.M.] bent getrouwd of samen met hem lange tijd in Moskou heeft gewoond, laat staan dat hij de echte vader van uw dochter zou zijn.”* Daar waar de eerste verzoekende partij in het verzoekschrift stelt dat zij zich in verbinding zal stellen met de stad Klin teneinde een duplicaat te verkrijgen van de geboorteakte en haar huwelijksakte stelt de Raad vast dat zij geen bijkomende documenten neergelegd heeft. De eerste verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat zij ooit gehuwd was met iemand van Azerische origine en derhalve is het evenmin aannemelijk dat de tweede verzoekende partij van gemengde afkomst is.

Het ter zitting neergelegde geneeskundig getuigschrift bevestigt dat eerste verzoekster ziek is en behandeld wordt, maar heeft geen verband met haar asielaanvraag.

De verzoekende partijen hebben hun asielaanvraag niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van hun relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partijen brengen geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in hun land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juli tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. de MOFFARTS